

KARANLIĐI BEKLERKEN WAITING FOR THE DARKNESS

Merve Elma

"Ben bir işi lideri değilim; benim veya bir başkasının peşinden gitmenizi istemiyorum. Aradığınız şey sizi bu kapitalist çilginlikten kurtaracak bir Musa ise olduğunuz yerde sayacaksınız. Sizi vaat edilmiş topraklara götürebilecek olsam bile götürmezdim. Çünkü sizi ben götürürsem, bir başkası da sizi oradan çıkarabilir. Ellerinizi kullandığınız gibi, kafalarınızı da kullanmak ve içinde bulunduğunuz durumdan kendinizi kurtarmak zorundasınız." Eugene V. Debs

"I am not a Labor Leader; I do not want you to follow me or anyone else; if you are looking for a Moses to lead you out of this capitalist wilderness, you will stay right where you are. I would not lead you into the promised land if I could, because if I led you in, some one else would lead you out. You must use your heads as well as your hands, and get yourself out of your present condition." Eugene V. Debs

Yabanî ve belli halleriyle tahammül edilemez tabiatların çok yakından temas ettiği bir gerçeklikten bahsediyoruz. İnsanlık tarihinin bilinen en eski efsanelerinden biri olan "Yitirilen Cennet" hikayesiyle başlayan ve modern insanın varoluşsal çıkmazlarına zaman isyandan.

Efsanede anlatılanlara göre büyük yaratıcının kendi ışığının sınırlı bir parçasıyla var ettiği Lucifer'in (lat. ışık getiren) yaratıcısına duyduğu büyük aşktan kaynaklanan biricik varoluşu, insan denen varlığın yaratılmasıyla alt üst olur. Kendi varlığının düşündüğünün aksine yalnızca işlevsel bir özelliğe sahip olduğunu fark eden ve biricikliğini kaybeden Lucifer, yaratıcısının emrini yerine getirmeyerek isyan eder. Aksî bir durumu kabullenmenin hem varlığına hem de yaratıcıya duyduğu aşka ihanet anlamına geleceğini bilen Lucifer, karanlık ile cezalandırılır.

Kendi hikayemizin sahnelendiği ve görünmez yaratıcılarla birlikte görünmezlik kavramının da ciddiyetini kaybettiği bir çağda ise yaratıcının ve varoluşun en değerli niteliği görünür olmaktır. Hiçbir zaman Lucifer'inki gibi bir biriciklik duygusunu yalnızca nefes alıp

vermesiyle hissedemeyecek olan insanın ise görünürlüğünü sağlayacak tek dürtüsü iradesini kullanmaktır. Tam da bu sırada, dünyanın küçük yaratıcıları olarak insanlık tarihinin gidişatını belirlemiş bir kavram dünyasına neresinden dahil olacağız sorunsalı ortaya çıkar ve hayatın 100 puanlık sorulan içerisindeki nazıca yerini alır.

İçine doğduğunuz ve dolayısıyla başka yaratıcılar tarafından var edilmiş bir hayatta, sayısal kalabalığımız göz önünde bulundurulduğunda 'ben tekim' nidaları atmak, takdir edersiniz ki oldukça nevrotik bir varoluşa neden oluyor. Nevrotik demişken, bir başka var olan tarafından onaylanmak ve tek olmak arasında hızlı tren olarak çalışan irademiz bizlere türlü esaret tuzakları kurmaya devam ediyor. Peki isyan denen yıkım bu yolculuğun neresine düşer?

Kendine özgü olmak, bir iç bütünlüğü yakalamakla birlikte orijinaliğe uğruna yitirdiğimiz alanların kapılarının yüzümüze kapanmasını da beraberinde getirdiğinden oldukça tehlikelidir. Zira o alanları yaratan kural koyucuların varoluşları ve iradeleri aslında öylesine zayıftır ki kendileri gibi olmayan her şeyin sürdürdükleri iktidarı yerle bir edeceğinden emindirler. Ekomaninin analitik bir bilim olmasından çok önceye dayanan kadim bir yasaya göre çoğalan her şeyin değerizliğini hesaba katarsak iktidardan bir çoğunluk olarak bahsediyor olmamızın bir tesadüf olmadığı anlaşılır sanırım. Çünkü iradesinin zayıflığı yüzünden egosunu da doğru düzgün kurup kolaylanmayan insanların, korunmak için baş vurdukları yegane çözüm birbirlerini taklit etmektir. Doğamız gereği ortaya koyduğumuz varlığımızı kolaylayabilmemiz için belli bir sürece ihtiyacımız olduğunu düşünürsek, bu işlevi biz hazır olana dek gerçekleştiren kişilere bağımlı hale gelerek bu bağımlılığı bir ömür sürdürmemiz çok olası ve kolay görünüyor. Bu yüzden çoğaldıkça

We are talking about a reality which is known well by the people who have savage and unacceptable nature in certain cases. The reality beginning with "Paradise Lost" is the most known legend in history of humanity, goes through the dilemma of existence in modern world. This reality is called rebellion.

According to the story, God's one and only Lucifer's (lat. light-bearer) loving existence is broken down by creation of humankind. Lucifer realizes his existence is just functional and he is no more 'the one and only'. And by losing his uniqueness, Lucifer does not carry out God's order and turns out to be a rebellious since Lucifer knows accepting the contrary will be betrayal to his existence and his great love for God. Because of this rebellious act Lucifer is punished with darkness by God.

In the age that our own story takes its place, appearance becomes the only way of existence once the term of invisibility has lost its seriousness as it is the case with invisible gods. And the humankind who cannot feel such a uniqueness like Lucifer by just breathing itself, is forced to use her/his will to be appear by stimulation of existence. By the time this stimulation appears the ultimate question arrives. As the little creators of the world, how and where can we join this world of conceptions which created the world we born in?

When we think about our population in a society which was constructed by other individuals, it's not possible to say that you are "the only one" since it makes you look like a neurotic person for sure. Here it may be considered that our will is continuing to set traps of slavery by going like an Express train between being approved by someone else and being the only one. So where does this destruction takes place in the act of rebellion?

Being an original has always been quite dangerous because the originality comes with the rejection of majority. Because of their weak existence, the rulers of majority always take the people or ideas so seriously which do not go along with the dynamics of the world that they made. They are almost sure about their creation of life that could be easily destroyed by any unexcepted thought or act. If we consider an old 'the more it's increase the less it has value' law which has become a certain rule long before the economy became an analytical science, then I think it will be more understandable for me to use a word like majority. Because of their weakness, the ultimate solution of existence for the people who can not build and protect their ego, is imitating the others. We are becoming a worthless mass by increasing and imitating the majority and when we behave otherwise the isolation is the best punishment which is chosen by majority. For that matter maybe the loneliness becomes a great cause of rebellion for us.

The certain ways of standing out amongst the power that encloses us are, either using our will to take the responsibility of our decisions or pretending to be outside of something and just make our

birakılmakla yani yalnızlıkla cezalandırılıyor. Belki de bu yüzden yalnızlık en büyük isyan nedenlerinden biri olarak karşımıza çıkıyor.

Bizi kuşatan iktidardan ne yapay edip bir şekilde sınırlanmış yolları ise ya her koşulda irade kullanarak sorumluluk almak ya da seçim yapma zamanı geldiğinde irade uygulamanın getireceği sorumluluktan kaçınmak için tüm bu gerçekliğin dışındaymış gibi oturup ahlakı kesmek gibi görünüyor. Umarım ikinci gruba dahil ettiğim çağımızın gözde ve sözde isyancıları etliyle sütlüye buluşmamanın yığınları oluşturan zayıf iradenin yalnızca kılık değiştirmiş bir hal olduğunu ve yaratıkları kavram karmaşasının dünyayı olduğundan daha ruhsuz ve kimliksiz bir yere çevirdiğinin farkına varlar. Kim bilir, bakarsınız bir gün kendimizi kuşatan koşullardan tüm sorumluluğunu üstlendiğimiz iradelerimiz sayesinde sınırlı ve tıpkı Lucifer'in yaptığı gibi karanlık pahasına da olsa onurumuza ve sevdamıza sahip çıkarız.

more soulless and hopeless place than it already is. Maybe one day, despite all the darkness which is threatening us, we can get out of this mess we are in by taking the responsibility of our decisions and actions. By this way we can claim that our dignity and love can be preserved as the one and only Lucifer did.

